ומכסם ליהוה אחד וששים ונפש אדם ששה
עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש
ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה וממחצית בני ישראל
אשר חצה משה מן האנשים הצבאים ותהי מחצת
העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף
שבעת אלפים וחמש מאות ובקר ששה ושלשים
אלף וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ונפש
אדם ששה עשר אלף ויקח משה מחצת בני
ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם
ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה ויקרבו
אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי
האלפים ושרי המאות ויאמרו אל משה עבדיך
נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא
נפקד ממנו איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר
מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז
לכפר על נפשתינו לפני יהוה ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה ויהי כל
זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר
אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי
האלפים ומאת שרי המאות אנשי הצבא בזו
איש לו ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת
שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד
זכרון לבני ישראל לפני יהוה
ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד
ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום
מקום מקנה ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו
אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה
לאמר עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון
ואלעלה ושבם ונבו ובעון הארץ אשר הכה יהוה
לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך
מקנה ויאמרו אם
מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל תעברנו את הירדן ויאמר משה לבני
גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם
תשבו פה ולמה תנואון את לב בני ישראל
מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה כה עשו
אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את
הארץ ויעלו עד נחל אשכול וירא את הארץ
ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ
אשר נתן להם יהוה ויחר אף יהוה ביום ההוא